

[Jeppesen-Drusebjerg.]

danske Landbrug sikkert ikke har ret meget godt at vente i den nærmest kommende Tid. Derfor er der al mulig Grund for Rigsdagens Partier til paa bedst mulig Maade at samvirke, saa at en Lovgivning om disse Spørgsmaal kan gennemføres. Der var imidlertid i de Udtalelser, som i Dag er blevet fremsat af den konservative Ordfører, ikke meget, der tydede paa Vilje til i Samdrægtighed med os andre at gennemføre en Reform af den Art, som der i Dag ligger Forslag om paa Rigsdagens Bord.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Vedtagelse her i Tinget.

Statsministeren (*Stawning*): Jeg finder ikke Anledning til at gøre mange Bemærkninger, navnlig efter at de ærede Ordførere kun i ringe Grad har beskæftiget sig med Lovforslagets Enkeltheder. Jeg maa — i Overensstemmelse med den ærede sidste Talers Bemærkninger — sige, at Forhandlingen her ikke synes at aabne Muligheder for nogen god Løsning, idet der jo af begge de ærede Ordførere fra konservativ og fra Venstres Side paa afgørende Punkter er taget Afstand fra det, der her foreligger. Jeg tror afgjort ikke, at et Forsøg paa en Tilbagevenden til det, der er bragt til Stranding paa et tidligere Stadium, har nogen som helst Mulighed for at lykkes. Det vilde blot være at spilde Tid og Kræfter, om man vilde søge at genoplive de Bestræbelser, som er bragt til endelig Stranding dels ved Begivenhederne i Sommeren 1934, dels ved de seneste Erfaringer, som er indhøstet, da man fra Folketingsudvalgets Side gennemtvang en Forhandling med Pengeinstitutterne paa et Tidspunkt og under Forhold, hvor det paa Forhaand maatte anses for meget usandsynligt, at et Resultat kunde naas.

For de Konservatives Vedkommende har jeg den Opfattelse, at det fra deres Side er en fuldkommen Afvisning, der foreligger. Dette bestyrkes jeg ogsaa i, naar jeg erindrer, at de Konservative i Folketinget netop erklærede at ville stemme imod Lovforslaget som Helhed, fordi de ønskede een Gang endeligt at fastslaa, at denne Sag var død og begravet. Altsaa, nogen Forventning om, at der fra den Side skulde kunne ydes Medvirken til et tilfredsstillende Resultat, synes jeg ikke man kan nære.

Venstres ærede Ordfører (Hauch) har jo erklæret sig villig til at forhandle og til at prøve, om Veje kan findes til Løsning af Uoverensstemmelserne, og det kan fornuf-

tigvis ingen have noget imod, tværtimod er det jo en meget naturlig Opgave for et eventuelt Udvalg, som nedsættes her. Men de Ord, der i øvrigt er faldet, synes jeg ikke giver Haab om, at der let findes Veje, saa meget mindre som Venstres Ordfører ikke har antydnet noget som helst om, i hvilken Retning disse Veje skulde findes.

Venstres ærede Ordfører beklagede, at jeg i Folketinget havde fremsat en Udtalelse, hvori jeg havde sagt, at Konverteringen var pustet op i eventyrlige Dimensioner, og det ærede Medlem udlagde dette som et Vidnesbyrd om manglende Forstaaelse for Rentesænkningen. Jeg forstaaer ikke, hvad det har med hinanden at gøre. Hvad jeg har sagt, er den aabenbare Sandhed, at man i flere Aar har huseret Landet rundt og talt om Konverteringen, som om det var noget saliggørende for Landbruget, og har givet den et Omfang i den almindelige Bevidsthed, som denne Side af Gældsspørgsmaalet ingenlunde kunde gøre Krav paa. Der er jo andre Afsnit i Lovforslaget, der vil være af langt, langt større Betydning under vanskelige Konjunkturer for Landbruget end den Vinding, som selve Konverteringen kan siges at være. Jeg er mig ikke bevidst at have vist nogen Mangel paa Forstaaelse for Rentesænkningen, tværtimod, vi har ønsket at sætte ind ikke blot paa eet Omraade, men paa alle Omraader for at tilvejebringe den lavest mulige Rentefod her i Landet, saaledes som det maa være et naturligt Formaal. At det ikke er lykkedes at komme til et Resultat med Konverteringen, kan vi jo alle beklage, men jeg tror unægtelig, at den Omstændighed, at man i det andet høje Ting fra Udvalgets Side modsatte sig den Rentesænkning i Banker og Sparekasser, som oprindeligt var foreslaaet, bidrog i høj Grad til at svække den Indsats, der kunde ydes i Forhandlingerne om Konverteringen.

Men det nytter jo ikke at græde over det, der er forbigangent. Jeg skal kun tilføje mit Ønske om, at det maa lykkes ved Forhandlingerne at naa til et positivt Resultat, men jeg nærer altsaa de ringest mulige Forventninger derom efter at have hørt Ordførerne for de to før nævnte Partier her i Dag.

Indenrigsministeren (*Dahlggaard*): Jeg skal kun knytte nogle faa Bemærkninger til de ærede Ordføreres Udtalelser. Den politiske Side af Sagen er jo afklaret gennem lange Debatter i det andet høje Ting.

Den ærede Ordfører for Venstre (Hauch) fremsatte en Række almindelige Udtalelser,